

ת"פ 59989/01/16 - מדינת ישראל נגד שאול יוחנן

בית משפט השלום בירושלים
ת"פ 59989-01-16 מדינת ישראל נ' יוחנן

בפני בעניין: כבוד השופטת ג'ויה סקפה שפירא
מדינת ישראל

המאשימה

נגד
שאול יוחנן

הנאשם

ב"כ המאשימה: עו"ד רינת בן-יעקב

ב"כ הנאשם: עו"ד ערן אביטל

גזר דין

כללי

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן בעבירה של מעשה פזיזות ורשלנות לפי סעיף 338(א)(1) לחוק העונשין התשל"ז-1977.
2. ביום 12.8.13, סמוך לשעה 22:40, נהג הנאשם ברכב בכביש 38 מכיוון צומת בית שמש לכיוון מושב זכריה. שוטר שנסע ברכב משטרתית הבחין בנאשם כשהוא עוקף אותו מצד שמאל ומעבר לקו הפרדה רצוף לבן, בצורה מסוכנת. בהמשך הנאשם עקף רכב נוסף משמאל וגרם לו לסטות מנתיבו. השוטר הפעיל את מערכת הכריזה שברכבו, כרז לנאשם לעצור אך הנאשם, הגם שידע כי הרכב הקורא לו לעצור הוא רכב משטרתית והנוהג בו הוא שוטר, לא שעה לדרישת השוטר שיעצור, המשיך בנסיעה מהירה מאוד ובניגוד לחוק. השוטר רדף אחרי הנאשם עם הרכב המשטרתית כברת דרך ארוכה, תוך כריזה שוב ושוב שיעצור בצד. סמוך למושב זכריה עקף הנאשם כלי רכב בסיבובים מסוכנים ובמקומות בהם שדה הראיה מצומצם וגרם לאחד מכלי הרכב לסטות מהדרך. במהלך המרדף הגיעה מהירות נסיעת כלי הרכב, הן רכב המשטרה, הן רכבו של הנאשם, ל-130 קמ"ש לפחות. מהירות זו עולה במידה רבה על המהירות המותרת בחוק. בצומת נחושה פנה הנאשם ימינה מכביש 38 לכביש 35, לכיוון קריית גת, במהירות רבה תוך כדי סיכון כלי רכב אחרים שהשתמשו בדרך ועקף כלי רכב נוספים תוך חציית קו הפרדה לבן.
3. הצדדים הציגו הסדר דיוני במסגרתו תוקן כתב האישום, הוסכם כי הנאשם יודה ויורשע ויפנה לשירות המבחן על מנת שיוכן בעניינו תסקיר, אשר יבחן גם את שאלת ביטול ההרשעה, ברם, המאשימה הודיעה כי עמדתה להרשעת הנאשם. לא נערך בין הצדדים הסדר לעניין העונש.

4. תסקיר מבחן שהוגש ביום 2.7.17, מלמד כי הנאשם בן 26, רווק המתגורר בבית הוריו, בוגר 12 שנות לימוד, תלמיד לתואר ראשון במנהל עסקים ומשנת 2017 מנהל מסעדה בבעלותו. לנאשם, שהוא בעל רישיון נהיגה משנת 2009, אין הרשעות קודמות או תיקים פליליים פתוחים, אך לחובתו שלוש הרשעות קודמות בתחום התעבורה. הנאשם הודה בפני שירות המבחן בביצוע העבירה, אך טשטש וצמצם את אחריותו. יחד עם זאת, הנאשם הביע צער וחרטה על מעשיו והדגיש כי אינם מאפיינים אותו. שירות המבחן התרשם כי הנאשם מנהל, ככלל, אורח חיים תקין ופועל על פי נורמות וערכים מקובלים, וכי התנהגותו בזמן ביצוע העבירה חריגה להתנהלותו בדרך כלל. שירות המבחן לא התרשם מקיומה של נזקקות טיפולית. לנוכח האמור, המליץ שירות המבחן על עונש של 250 שעות שירות לתועלת הציבור.

הגם שקצינת המבחן ציינה, כי לא התרשמה מקיומו של נזק קונקרטי שעלול להיגרם לנאשם כתוצאה מהרשעה, המליצה על ביטול ההרשעה, לנוכח העובדה שמדובר בעבירה ראשונה ויחידה ועל מנת לחזק את התנהגותו החיובית של הנאשם.

5. ב"כ המאשימה ביקשה להותיר את הרשעתו של הנאשם על כנה וטענה כי אין כל אינדיקציה לכך שהרשעה תפגע בסיכויי השיקום של הנאשם. עוד ביקשה ב"כ המאשימה, לקבוע בעניינו של הנאשם מתחם עונש הולם הנע בין עשרה לשלושים חודשי מאסר בפועל ולצדם פסילה בפועל ועל-תנאי מלהחזיק רישיון נהיגה, תוך שהדגישה את נחיצותם של שיקולי הרתעה על רקע הרשעות קודמות בתחום התעבורתי, ועתרה לגזור על הנאשם שנים-עשר חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה, פסילה מלהחזיק רישיון נהיגה בפועל ועל תנאי. המאשימה הגישה פסיקה על מנת לתמוך בעמדתה.

6. ב"כ הנאשם ביקש לאמץ את המלצת שירות המבחן, תוך שהדגיש כי מדובר בעבירת רשלנות שבה לא היתה מודעות אמיתית של הנאשם למעשים, את חלוף הזמן מאז ביצוע העבירה, את עברו הנקי של הנאשם, את העובדה כי מדובר בכישלון חד-פעמי ואת העובדה כי להליך המשפטי השפעה מרתיעה על הנאשם. עוד הדגיש ב"כ הנאשם את גילו הצעיר של הנאשם בעת ביצוע העבירה ואת כבדת הדרך שעבר מאז. ב"כ הנאשם טען, כי הרשעה עלולה לפגום בהעסקתו של הנאשם בעתיד לאחר שיסיים את לימודיו ותמך עמדתו לעונש בפסיקה.

7. הנאשם בדברו האחרון הסביר מדוע לא שירת בצבא ותיאר כי הוא לומד מינהל עסקים ושותף בבעלות על מסעדה.

8. חוות דעת הממונה על עבודות השירות, שעל הגשתה הוריתי בתום שמיעת הטיעונים לעונש, קובעת כי הנאשם כשיר לרצות עונש זה.

סוגיית ביטול ההרשעה

9. העבירה שביצע הנאשם פוגעת בביטחון ציבור המשתמשים בדרך, נוסעים והולכי רגל.

מעשיו של הנאשם מצויים ברף הגבוה של העבירה, שכן מדובר בנהיגה למרחק משמעותי שסיכנה בפועל נוסעים וכלי

רכב אחרים וסיכנה גם את הנאשם עצמו, אשר נהג במהירות גבוהה מאוד ובניגוד לחוקי התנועה. הגם שהמעשים אירוע בשעת לילה, מתוך עובדות כתב האישום המתוקן עולה, כי בכביש שבו נהג הנאשם ברכבו היו לא מעט כלי רכב. למרבה המזל, איש לא נפגע כתוצאה ממעשיו של הנאשם ואולם קשה לתלות תוצאה זו במעשיו או בהלך נפשו של הנאשם.

10. הקטל בכבישים הוא רעה חולה שקשה לבלום אותה. למרבה הצער, נהיגה פרועה ומסוכנת של נהגים היא בבחינת חזון נפרץ ההופך את השימוש היומיומי בדרכים, שהוא הכרכי כמעט לכלל האוכלוסייה, לבלתי בטוח ומסוכן. עובדות אלה מחייבות שקילתם של שיקולים הרתעה כללית.

11. בנסיבות שתוארו והגם שמדובר בעבירת רשלנות, אני סבורה כי אין מתקיים התנאי הראשון שנקבע בע"פ 2083/96 **תמר כתב נ' מדינת ישראל** (פ"ד נב(3), 337) (להלן: "**הלכת כתב**") כאחד משני התנאים המצטברים המאפשרים הימנעות מהרשעת נאשם שהוכחה אשמתו בפלילים, והימנעות מהרשעת הנאשם בנסיבות המקרה דנן אינה אפשרית מבלי לפגוע בשיקולי הענישה האחרים.

12. למעלה מן הצורך, אומר כי כפי שעולה אף מתסקיר שירות המבחן, לא ניתן לעמוד על נזק קונקרטי שעשוי להיגרם לנאשם אם יורשע בדיון. משכך, אין מתקיים אף התנאי השני שנקבע בהלכת כתב.

13. לא נעלמה מעיני העובדה, כי מדובר בעבירה ראשונה ויחידה שביצע הנאשם בהיותו צעיר כבן 21, וכי הנאשם מצטער ומתחרט עליה, ואף לא נעלם מעיני חלוף הזמן מאז ביצוע העבירה. לא סברתי כי אלה, אף בהצטברותם, מצדיקים תוצאה של סיום משפטו של הנאשם ללא הרשעה.

14. לנוכח האמור, לא מצאתי לבטל את הרשעתו של הנאשם.

מתחם העונש ההולם

15. בקביעת מתחם העונש ההולם את מעשיו של הנאשם אשקול את מידת הפגיעה של הנאשם בערכים המוגנים ואת הנסיבות החמורות שבהן נעברה העבירה כפי שפורטו לעיל, נסיבות המצויות, כאמור, ברף הגבוה של העבירה. עם זאת, אשקול גם את העובדה, כי מדובר, בסופו של יום, בעבירת רשלנות שהעונש המרבי שקבע המחוקק לצידה הוא שלוש שנות מאסר.

16. בחינת הפסיקה מלמדת על רמת ענישה מגוונת בנסיבות דומות- החל מעונשי מאסר בפועל (ראו ע"פ 5446/13 **איברהים נ' מדינת ישראל** (9.2.14); עפ"ג (באר שבע) 11059-04-15 **אבו כף נ' מדינת ישראל** (24.6.15); ת"פ (מח' - נצ') 36491-09-12 **מדינת ישראל נ' עומר הייב** (3.3.13)) עבור דרך מאסר בעבודות שירות (ראו ת"פ (מח' י-ם) 14534-06-13 **מדינת ישראל נ' מדבוח** (18.2.15) והפסיקה הנזכרת שם) וכלה בעונשי מאסר מותנים (ראו ת"פ (מחוזי נצ') 20722-03-14 **מדינת ישראל נ' עדוי** (28.6.16); ע"פ (י-ם) 51132-01-16 **חיים נ' מדינת ישראל** (18.7.16)). יש לומר כי בחלקם הגדול של המקרים בהם נמנע בית המשפט מלגזור עונשי מאסר

בפועל או בעבודות שירות, היה זה תוך חריגה מפורשת ממתחם העונש ההולם, משיקולי שיקום.

17. לנוכח האמור לעיל, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם את מעשיו של הנאשם מתחיל משמונה חודשי מאסר בפועל ומגיע עד עשרים וארבעה חודשי מאסר בפועל, ולצדו עונשי מאסר מותנה, פסילה מלהחזיק או לקבל רישיון נהיגה, ובמקרים המתאימים גם קנס.

קביעת העונש המתאים לנאשם

18. לזכות הנאשם שקלתי את גילו הצעיר בעת ביצוע העבירה ואת העדרו של עבר פלילי. אומר, כי אף אם הנאשם בעל עבר תעבורתי, אין מדובר בהרשעות בעבירות חמורות המצדיקות כשלעצמן, החמרה בענישה.

19. הנאשם הודה במיוחס לו ולזכותו אזקוף גם את החיסכון בזמן שיפוטי שבצדה של ההודאה. עם זאת, בהיבט של לקיחת אחריות על המעשים, יש לשקול גם את העובדה, כי בפני שירות המבחן, אשר ניסה להעמיק בחקר הסיבות שהובילו את הנאשם לבצע את העבירה, הנאשם טשטש וצמצם את אחריותו. משכך, יש מקום לשקול, במידה מסוימת, גם שיקולים של הרתעה אישית, שכן אי הפנמת הפסול והחומרה שבמעשים עלולה להוביל להישנותם.

20. העבירה בוצעה על ידי הנאשם בחודש אוגוסט 2013. כתב האיטום הוגש בחודש ינואר 2016, בחלוף כשנתיים וחצי ממועד ביצועה. לא הוצג טעם כלשהו, וממילא לא טעם המניח את הדעת, לשיהוי זה בהגשת כתב אישום. חלוף הזמן שלא נגרם בעטיו של הנאשם הוא שיקול המצדיק הקלה בעונשו של הנאשם. ככלל, שיהוי בהגשת כתב אישום וחלוף הזמן הוא בעל משקל לקולא בתוך מתחם העונש ההולם בלבד. עם זאת, במקרה דנן שלוב שיקול זה בשיקול נוסף שנוגע לשיקום הנאשם. בארבע השנים שחלפו מאז ביצוע העבירה, הנאשם קיים אורח חיים מתפקד ויצרני- הוא החל בלימודים אקדמיים, פתח עסק ולא נפתחו לי תיקים פליליים אחרים. נראה כי מאז ביצוע העבירה הנאשם בחר במסלול של ניהול אורח חיים נורמטיבי וכי הוא מתמיד בו. הדבר בא לביטוי בכל תחומי חיו, עד כי שירות המבחן עצמו אף אינו מתרשם מקיומה של בעייתיות בהתנהלותו המצדיקה מעורבות טיפולית.

בנסיבות אלה, משסברתי כי גזירת עונש בתוך מתחם העונש ההולם, שמשמעותה למעשה הטלת מאסר בפועל על הנאשם, יש בה כדי לפגוע בשיקומו, מצאתי, כי קיימת הצדקה לחרוג לקולא ממתחם העונש ההולם על מנת שלא לפגוע בהמשך ניהול חיו במסלול הנורמטיבי שבו בחר.

21. לנוכח האמור לעיל אני גוזרת עליו את העונשים הבאים:

א. שישה חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות. הנאשם יתייצב לריצוי עונשו ביום 2.1.18 במקום שקבע הממונה על עבודות השירות בחוות דעתו.

ב. ארבעה חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מהיום שלא יעבור עבירה בה הורשע.

ג. חודשיים פסילה בפועל מלהחזיק רישיון נהיגה. הנאשם יפקיד רישיונו
במזכירות בית המשפט עד ליום 7.12.17.

ד. ארבעה חודשי פסילה מלהחזיק רישיון נהיגה על תנאי למשך שנתיים
מהיום שלא יעבור עבירה בה הורשע או נהיגה במהירות מופרזת או חציית קו הפרדה
רצוף.

ה. קנס בסך 2,000 ₪ או חודשיים מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד ליום
1.2.18.

22. המזכירות תשלח העתק פסק הדין לממונה על עבודות השירות ולשירות המבחן.

23. זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, י"ט חשוון תשע"ח, 08 נובמבר 2017, בנוכחות הצדדים.